

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākā tiesa (Łotwa)
w dniu 23 maja 2016 r. – IK „L.Č.”/Valsts ieņēmumu dienests**

(Sprawa C-288/16)

(2016/C 260/42)

Język postępowania: łotewski

Sąd odsyłający

Augstākā tiesa

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: IK „L.Č.”

Strona pozwana: Valsts ieņēmumu dienests

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 146 ust. 1 lit. e) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że zwolnienie z podatku ma zastosowanie jedynie wówczas, gdy istnieje bezpośredni stosunek prawny lub wzajemny stosunek umowny pomiędzy usługodawcą a odbiorcą lub nadawcą towarów?
- 2) Jakie kryteria musi spełniać bezpośredni związek, o którym mowa we wskazanym przepisie, by można było uznać, że usługa związana z przywozem lub wywozem towarów jest zwolniona z podatku?

⁽¹⁾ Dz.U. L 347, s. 1.

**Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 16 marca 2016 r. w sprawie T-103/14,
Frucona Košice a.s./Komisja, wniesione w dniu 26 maja 2016 r. przez Komisję Europejską**

(Sprawa C-300/16 P)

(2016/C 260/43)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Armati, T. Maxian Rusche, B. Stromsky, K. Walkerová, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Frucona Košice a.s.

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie wyroku T-103/14 Frucona Košice a.s./Komisja Europejska wydanego przez Sąd (druga izba) w dniu 16 marca 2016 r. i podanego do wiadomości Komisji w tym samym dniu;
- wydanie rozstrzygnięcia w przedmiocie skargi w pierwszej instancji i oddalenie jej jako bezzasadnej i
- obciążenie drugiej strony postępowania, skarżącej w pierwszej instancji, kosztami postępowania.

Tytułem ewentualnym Komisja wnosi o:

- uchylenie wyroku T-103/14 Frucona Košice a.s./Komisja Europejska wydanego przez Sąd (druga izba) w dniu 16 marca 2016 r. i podanego do wiadomości Komisji w tym samym dniu i
- skierowanie sprawy do Sądu celem rozpatrzenia przezeń drugiego i, w odpowiednim przypadku, trzeciego i czwartego z zarzutów podniesionych w pierwszej instancji i
- zastrzeżenie rozstrzygnięcia o kosztach poniesionych w obu instancjach do orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie.

Zarzuty i główne argumenty

Zdaniem Komisji należy uchylić zaskarżony wyrok z następujących powodów, dotyczących przede wszystkim możliwości zastosowania kryterium wierzyciela prywatnego, a także zastosowania tego kryterium.

W zakresie dotyczącym możliwości zastosowania kryterium wierzyciela prywatnego Komisja podnosi trzy zarzuty. Pierwszy z nich dotyczy błędnej interpretacji spornej decyzji, drugi – naruszenia prawa przy wykładni art. 107 ust. 1 TFUE w zakresie dotyczącym możliwości zastosowania kryterium wierzyciela prywatnego, a trzeci – błędnego zastosowania zasady dotyczącej powagi rzeczy osądzonej.

Sąd w zaskarżonym wyroku uznał, że kryterium wierzyciela prywatnego znajduje zastosowanie nawet wówczas, gdy państwo członkowskie podnosi w trakcie postępowania administracyjnego i popiera szczegółowymi argumentami to, iż organ władzy publicznej nie działał w oparciu o względy, którymi kierowałby się podmiot prywatny, podczas gdy strona zainteresowana w postępowaniu administracyjnym twierdzi coś dokładnie przeciwnego. Komisja interpretuje orzecznictwo w taki sposób, że, jeśli chodzi o możliwość zastosowania kryterium wierzyciela prywatnego, kluczowe znaczenie ma stanowisko zajmowane przez państwo członkowskie.

W zakresie dotyczącym zastosowania kryterium wierzyciela prywatnego Komisja podnosi dwa zarzuty. Pierwszy z nich dotyczy naruszenia art. 107 ust. 1 TFUE w zakresie dotyczącym zastosowania kryterium wierzyciela prywatnego. W drugim zarzucie Komisja podnosi, że Sąd dopuścił się błędu w interpretacji obowiązku przeprowadzenia starannego i bezstronnego dochodzenia w przedmiocie pomocy państwa na podstawie art. 107 ust. 1 TFUE.

Sąd zwraca się do Komisji o zrekonstruowanie z urzędu zachowania hipotetycznego idealnego, racjonalnego i w pełni poinformowanego wierzyciela. Żądanie to jest podnoszone ponadto niezależnie od tego, co dane państwo członkowskie stwierdziło czy też uczyniło. Komisja interpretuje orzecznictwo w taki sposób, że ustanawia ono wymóg, aby przed dokonaniem oceny nie zbierała ona dowodów i informacji, które zebralby racjonalny wierzyciel prywatny, choć nie uczyniłby tego dany organ władzy publicznej. Jej zadanie ogranicza się raczej do sprawdzenia tego czy, subiektywnie rzecz biorąc, organ władzy publicznej, w oparciu o jej zachowanie oraz dowody i informacje, jakimi rzeczywiście dysponowała ona w momencie wydawania decyzji, zachowałby się jak wierzyciel prywatny znajdujący się sytuacji najbardziej zbliżonej do tej, w której znajdował się organ władzy publicznej w momencie wydawania decyzji o przyznaniu danego środka.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 16 marca 2016 r. – Komisja Europejska/Rzeczpospolita Polska

(Sprawa C-545/15) ⁽¹⁾

(2016/C 260/44)

Język postępowania: polski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 16 z 18.1.2016.
